

N. 6. 4

oo a - 10

Libb. grünet. in 8.
N° 113.

11a/113

Q. D. B. V.

FRUCTUS
LINGUÆ ARABICÆ,

Inclutæ Facultatis Philosophicæ
indultu,

DISSERTATIONE PHILOLOGICA

in

ALMA LIPSIENSI

H. L. Q. C.

ostendit

ac

d. VII. Decembr. A.O.R. M DC XCII.

publicæ *συμφιλολογέντων* disquisitioni

submittit

P R Æ S E S

M. JOH. DAVID Schieferdecker/

Weisenfels. Misn.

R E S P O N D E N T E

JOHANNE-MARTINO Schmid/

Coburgo-Franc.

Auctior edita Anno M DC XCV.

18.

G. D. R. V.

FRUCTUS
LIGNI MANIS

In nomine Domini Amen
DISSECTATIO THEOLOGICA

ALMA MATER

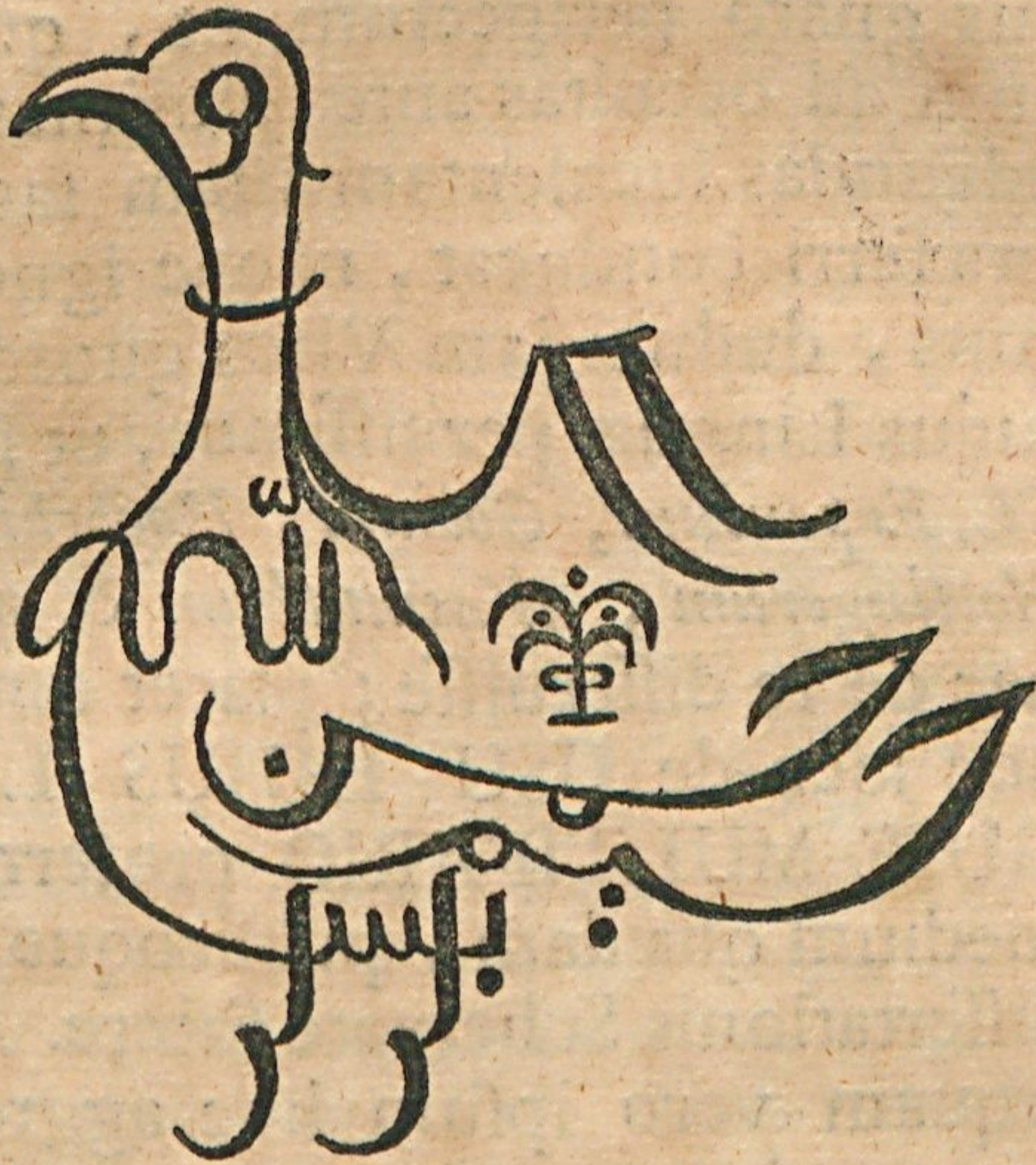
CHRISTOPHORUS

ALMA MATER

JOHANNES

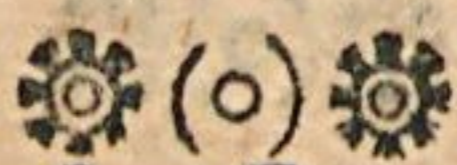
ALMA MATER

M Agnum Orbi literato
lumen illuxisse, quan-
do summâ Divini Numi-
nis gratiâ, singularique
Clementiâ hoc nostro Sæculo Ara-
bum literæ in Europa florere cœ-
perunt, neminem licet lateat, nec
opus esse censeamus, istas à nobis
fuis laudibus commendari in præ-
senti, cum jam cuivis Linguae hu-
jus

* 2

jus gnaro perspectum sit, quantum ad occultas antea plurimas res adeundas luculentam istam facem præferri conducat, neque ignoremus, dudum jam Viros quosdam hujus Linguae peritissimos, ut puta *CL. Erpenium, Golium, Pocockium, Hottingerum, Wasmuthum* & alios hac de re disseruisse; placet tamen hoc loco de **USU HUIUS LINGUÆ MULTIFARIO** proferre in medium quædam, publicoque sub dissertationis Schemate sistere. Antequam vero ipsum hoc aggrediamur, devota mente Deum ter Optimum terque Maximum supplices invocantes veneramur, velit suo nobis in hoc negotio præsidio adesse, nostrisque conatibus ex alto benedicere clementer!

§. I.

AD arcem causæ è vestigio viam adfectantes haud molestos B. L. fore nos opinamur, si circa vocis originem *αιεε* *παιεδα* saltim monuerimus quædam. Arabiam

bicam Linguam ab Arabia ejusque incolis nomen traxisse nemo facile dubitârit; circa Arabiæ verò denominationem non una mens Philologorum pariter ac Historicorum deprehenditur. Diversis enim diversa placet sententia. *Gabriel Sionita* & quidam alii rectè negant Arabiam juxta communem sententiam ab *ARABO* Apollinis & Babylonix filio ita vocari, sed potius ab *ARAB* plaga, prope Medinam sita, volunt. Sic enim ille in *descriptione Arabiæ Cap. 1. Arabia*, inquit, non ab Arabo, Apollinis & Babylonix filio, ut Latinorum plerique asserunt, sed ab Araba, plaga non longè à Medina sita, nomen sortita est, quam incoluit Ismaël, Abrahami & Hagaris filius, à quo etiam Ismaélite & Hagareni vocantur.

S. II.

Dicitur Ebræis *Arabia* אַרַבְיָה & ejus Populus אַרַבִּיָּה quod ultimum quoque *turbam promiscuam* aliquando notat; & propterea Arabes ita appellari dicunt quidam, quod illis alii hinc indè populi sint admixti, ut Scenobitæ, Trogloditæ, aliique intra Nilum & mare rubrum, quos clarius paulo recenset *Dionysius Alexandr. de Situ Orbis p. 255.* his versibus:

⊙(o)⊙

Ἄλλ' ἦτοι πρῶτοι μὲν ἕπερ κλιτὴν λιβάνοιο
Ἀφνειοὶ ναίουσιν ἐπωνυμίην Ναβαθαῖοι,
Ἄγχι δὲ χαβλάσιοι τε καὶ ἀγρέες οἷς ὄπι
γαῖα
κατραμῖς ἐναίει, κατεαντία περσίδ
αἴης
αὐτὰρ ἐρυθραῖης πλοῦρον ναῖοσι θαλα-
άσης
Μινναῖοί τε, Σάβαί τε, καὶ ἀγχιγεῖοι κλε-
ταβηνοί.
Τόσα μὲν ἀρραίβην παρώσια φύλα νέμον-
ται.

Vid. Eustathii Episc. Thessalon. in hunc locum
Commentaria. Roberisonitidem in Thesaurο
Ling. Sancte fol. 767. hoc nomine appellari A-
rabes putat, quod permixti primūm fuerint
ex variis populis. Vid. h. l. Leusden. Spicil.
Philol. p. 415. Sect. 20. Indole sua عربي no-
tat Arabem & ejus Fœmininum ipsam Lin-
guam, diciturque à Rad. عرب alacer &
lubens fuit: Arabes enim alacres celeresque
fuisse semper, atque ab agilitate & celerita-
te sua etiamnum laudari constat. Sed allu-
sio potius hæc est, quam vera Etymologia.
Cæterum non pauca reperiuntur nomina,
quibus Arabes insigniri solent. Dicuntur
enim محمد ^م Populus Muhammedis;
الكتاب

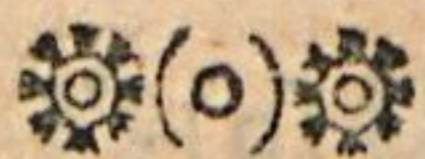

Populus libri ; *Populus libri* ; *Populus libri* ; *Populus libri* ;
Populus congregationis ; *Populus congregationis* ; *Populus*
Legis ; *Sanctæ fidei Homines, Deo-*
que fideles, Credentes; *Populus Ismaëlis* ; *Hagareni* ; *Saraceni* ;
 quæ nomina ordine adducit & ex-
 plicat *Hottingerus Hist. Orient. Lib. 1. cap. 1.*
 Sed mittimus *πάρεργα* & ad rem ipsam acce-
 dimus ; eamque à commendatione hujus
 Linguae ordimur.

§. III.

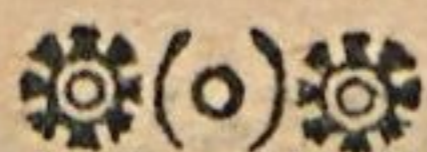
Linguam itaque Arabicam commen-
 dari optimè dupliciter posse credimus. *Pri-*
mo quidem *ab Antiquitate*. Originem
 enim traxisse à Jectane, Semi pronepote,
 multi statuunt cum *Wasmutho in Paren, Gram.*
Arab. adstipulante *Bocharto in Phaleg. Lib.*
II. cap. 15. p. 110. his verbis: *Imò ut rem cer-*
tam assero, Jectanem & Jectanis posteros ne-
que Arianam insedisse, neque Indiam, sed A-
rabie felicis intima, quod evincunt he ratio-
nes. Primò, nisi aliud obstat, unicuique
genti natales suos referenti credi par est; Eu-
ropei pro Conditore suo celebrant Japhetum seu
Japetum, Africani Ham seu Hammonem,
Ægyptii Mesrem, Syri Aram, Phœnices *χρῆμα*
* 4
seu

ſeu Chanaanem &c. Ita pridem apud Arabes invaluit hæc opinio, Jectanem ſeu Cathanem (is enim apud eos eſt binomius) eſſe Arabum parentem, & repertorem Linguae Arabicæ. Ita ſtatuunt Scriptores inter illos magni nominis, Joſeph ben Abdillatif in opere Genealogico, & Mohammed ben Jacob Syraſita apud Autorem Alcamus &c. Plura jam è Bocharto adducere nimis longum eſſet, cum jam luculentum ſatis ac probabile ſit, Autorem hujus Linguae Jectanem fuiſſe, ut pluribus jam demonſtrabitur.

§. IV.

Alia tamen ſententia placet *CL. Hottin-gero*, qui Chuſi filium Saba, Chami nepotem, Autorem hujus Linguae ſtatuit. Ita enim in *Smegm. Orient. Lib. cap. III. §. XXXII.* de Lingua Arabica: *habuit hanc primùm,* ait, *Chuſi filius Saba, Chami nepos, & cum hoc Sabæi; quam ab iisdem dein etiam didicerunt Iſmaélite, qui partem Sabææ Borealem, quam deſertam Arabiam vocant, habuerunt.* Huic & ſuffragatur *Brian. Waltonus, Diff. de Linguis Orientalibus, p. m. 73. 74.* Aſt de Phalego dicitur *Genef. X. 25.* illum ea de cauſa **כִּי בִיטְיוֹ בְּלִגְרָהּ הָאָרֶץ** vocatum fuiſſe, quia

quia in diebus ejus divisa fuit terra. Per hanc autem divisionem etiam divisionem Linguarum intelligi volunt nonnulli cum *Leusdenio*, qui expressè asserit, temporibus Phalegi Linguarum divisionem esse ortam, aitque, hanc causam divisionis terræ fuisse; vid. *Ejus Phil. Ebr. diss. XIX. & Augustin. de Civit. Dei Lib. XVI. cap. II.* Quid itaque obstat, quo minus hanc Linguam ab ejus fratre Jectane inventam esse statuamus? cum filios ejus orientem versus habitasse Scriptura asserat, eumque primogenitum suum vocasse **אֱלִמֶלֶךְ** quod ipsum origine Arabicum esse dicunt nonnulli derivatum à verbo *אָו* extendit, produxit, procerus fuit &c. idque per Articulum **א** innui, indeque luculentum testimonium, Jectanem Arabicam primum caluisse Linguam, elici posse credunt, quippe qui primus ejusmodi nomen filio suo imposuerit, ac eo quasi votum intenderit, ut Deus hujus familiam aliquando extendere, atque producere, ipsum verò Almodad procerum magnumque facere velit. Ita constat quoque totam ferè Schemi, & per consequens Heberi familiam Arabiam incoluisse, ut colligere licet ex *Patricide*, ab *Hotting. Smegm. Orient. Lib. I. p. 269.* citato, qui ex Schemi posteris fuisse ait *Babylonios, Persas,*

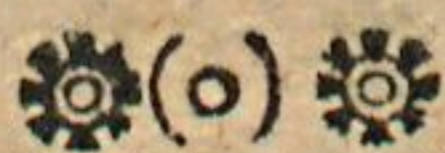
Cho.

Chorasaneos, Pharganeos, Sindeos, Hindeos, Jezireos, Zineos, Hebreos, Jamneos, Thaiseos, Femaneos, Bachraneos, (Icharaos) & varia Arabum genera. Cui sententiæ quoque favet Golius, qui in Pref. Lex. Arab. Lat. asserit, in ipsa Heberi familia primùm natam hanc Linguam esse. Vide insuper Ed. Pocockij Orat. Carmini Togræi præmissam, & quæ de Sabæis dicat Jobus Ludolfus in Histor. Æthiop. L. II. c. 3. N. XVI. & in hunc locum Comment. fol. 226. 227. it. Lib. I. c. 1. N. XX. & Comment. f. 66. 67. De his plus satis in præsenti.

§. V.

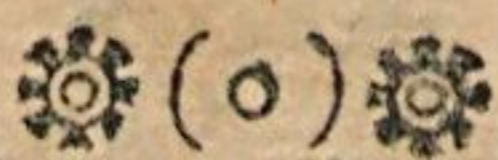
Linguam hancce *Secundo* commendari posse videamus à *Suavitate & Elegantia*. Consistit autem illa 1.) in *Vocum Copia*. Quanta ea sit, facile cognoscet, qui unicum saltim *Golii* aut *Meninsky* Lexicon viderit. Nullam enim unquam in iis reperiet vocum inopiam. Sic in priori Lexico unicam vocem *infortunium* (tacemus alias) ab Arabibus ferè Sexagies exprimi scimus, adeò divitiis & abundantia vocum Lingua hæcce pollet. Recensione digna sunt hoc loco *Pocockii* verba, quæ habet
Orat.

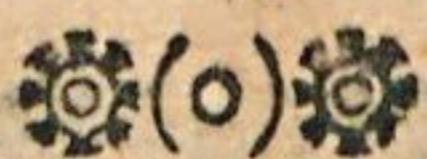
Orat. jam citata: In ea (Lingua Arabica) tanta est Synonymorum varietas, quæ Auditorum ad stuporem adigat. Tanta ea, ut sæpè vel diversorum nominum unam eandemque rem significantium enumeratio & explicatio iustam voluminis integri materiam præbuerint: sic doctissimo Grammatico, Chalavveihi filio, unius Libri subjectum, Leonis, alterius Serpentis nomina suffecerunt. Nec mirum cum Leonis quingentas, Serpentis ducentas appellationes diversas collegerit. Sic Hamzah Ebno'l Hasan, Mel octoginta nominibus appellare noverat, nec totam tamen ejus nomenclaturam absolvisse compertus est; ne nec ille (credo) qui Ensis triginta duo, vel Lapidis septuaginta tenuerat. Ex his de reliquis conjecturam ferre licet. Hæc Pocockius, quem & de sequentibus adeas. Epithetorum insuper copia apud Arabes tanta est, ut in Libro aliquo precum MS. quem possideo, de Deo ultra 250, ejusmodi attributa serie quadam recenseat Autor. Sic & in alio, 100. precum formulas continente, singulis precationibus Epitheton Nominis Divini est præmissum. Consistit porro Linguae suavitas 2) in Phrasælogia Nitore, qui tantus est, quantum in alia Lingua aut vix aut nunquam reperias. Quæ enim elegantia, quan-

❁(o)❁

quantaque gravitas trito illi : بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
 quo omnes Cora-
 ni Suratae , plurimique Libri , preces & E-
 pistolae inchoantur , inest ! Verti vulgò solet
In Nomine Dei Misericordis Misericordis.
 Ubi observant Corani interpretes aliique A-
 rabum Philologi , primam vocem plerum-
 que à Scriptoribus extendi solere hoc modo :
بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ad contestandam erga Divinum Nu-
 men reverentiam ; Illi porrò vocem رَحِيمِ
 & رَحْمَنِ seu رَحْمَانِ coincidere , ita
 tamen combinatas majorem habere energi-
 am ajunt , ut significant *summè Miseri-*
cordem. Cui & *Beidavi* addit , رَحْمَنِ seu
رَحْمَانِ majorem Misericordiae ac Boni-
 tatis perfectionem denotare , internam nem-
 pè , seu etiam communem in credentes pa-
 riter atque incredulos effusam ; رَحِيمِ au-
 tem externam , suoque effectu perceptibi-
 lem , vel particularem , quae solos fideles
 spectet. Paraphrasis quoque Persica *Hosei-*
ni in hac formula per رَحْمَانِ seu رَحْمَنِ
 Deum intelligit quatenus essentiam omnibus
 & vitam impertit ; per رَحِيمِ verò , quate-
 nus ea sustentat atque conservat. Qua de re
 pluribus legatur *Gohi Gram. Arab Erpen. p.*
179. & Chardini Persianische Reisebeschreib. p.
331. S. 4. *Votivam Persarum avem in fronte*
Dis-

Dissertationis hisce vocibus concinnatam vide. Placet hoc loco animi causa ridiculam lectionem & explicationem triti hujus addere, quam habet *Georgiewiz* in libello *de Turcarum moribus*. Accipe, *L. B.* istam, & compone frontem. *Singulis*, ait, *Alchorani capitulis* praescribi solent sermone Arabico haec verba: *Bi sem Allah el Rahmine el Ruoahim*; quorum interpretatio haec est: *Bi*, id est *in*: *Sem*, id est *Nomen*: quasi dicat *in Nomen*; *Allah*, id est *DEI*: *el Rahmine*, id est, *Misericordiae*: *el Ruoahim*, id est *Spiritus eorum*. His subnectit sequentia: *Sciendum*, quod *Lingua Arabica* multum affinitatis habeat cum *Hebraica* & *Chaldaica*, quae committo iudicio *Virorum* cognitionem habentium *Hebraici sermonis*, veletiam *utriusque*; nam *Sem* & *Hebraei* dicunt, quod significat *Nomen*: *Allah*, apud *Arabes*, *Elohim*, apud *Hebraeos* & *Chaldaeos*. *Rhaman* utriusque nationis est vocabulum, quod significat *Misericordiam*, ita quoque & *Ruoah* *Spiritum* significat, & addita *im* fit pluralis; nam *Hebraica* pluralia plerumque *im* terminantur. Post paulo ex hoc mysterium *Trinitatis* elici posse, perque *Deum Patrem*, per *Misericordiam Filium*, per *Spiritum*

ritum eorum *Spiritum Sanctum* intelligi ait, atque Muhammedem quoque Trinitatem credidisse parum abest quin asserat. Vides, quæ ex inscitia Linguæ hujus oriri possit opinio, inepta planè risuque dignissima! Verum, ad rem é diverticulo redeamus. Exempla jam allato à nobis parallela ex solo Corano adducere penè multa possemus, ni brevitati studere constituissemus nobiscum. Unum hoc dixisse operæ præteritium ducimus, unicam in Arabicis Radicem sæpius triginta, aut quod excurrit, inferre significata, utpote quæ pro diversa Conjugatione non solum sint varia, sed & in singulis Conjugationibus abundant, ut facile illi perspectum erit, qui Musas hujus Linguæ vel à tergo salutavit. Vid. & conf. per omnia *CL. Pocockius loc. cit.*

§. VI.

Specialius nunc paulò de *Usu* erit disquirendum. Offert autem sese in primo statim limine *THEOLOGIA*, ubi Usus hujus Linguæ penè incomparabilis cernitur. Obtinet ille *I. in S. Contextu Veteris Testamenti*, ut ex sequentibus colligere est. *Primo* facit hæc Lingua *ad solidam Hebraismi intel.*

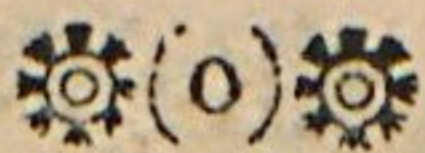
telligentiam. Non enim pauca invenies vocabula, quorum thema etsi Hebraicum sit, apud Hebræos tamen exoletum non nisi ex Arabica peti potest Lingua. Est enim ista Thesauri materni custos fidissima. In fronspicio statim Sacri Codicis *Gen. 1.1.* tria occurrunt vocabula, quæ originem huic Linguae debent. Prima vox est אלהים quam, etsi alii ab אלה alii ab אלהי juravit, originem ejus petant, derivari, optumè posse ab Arabico الله coluit, adoravit, (undè & ipsis Arabibus est الله Deus ille Optimus Maximus,) censent plurimi Philologorum, atque ita adorandum colendumque Numen notare ajunt. De qua re leg. Robertson. *Diss. de X. Nominibus Dei Hebraicis; Wasmuth. Paren. Gram, Arab. Leusd. Phil. Hebr. Diss. XXXII. & alii.* Secunde vocis אלהי thema undè petes elegantius, quam ab Arabico الله Altus fuit? Unde & السماء Caelum ab altitudine dicitur, alia licet Etymologia placeat Lexicographis quibusdam Hebræorum quorum diversas sententias collegit Robertson, *Thes. Ling. Sanct. R. אלהי* f. 1216, Tertiam tandem vocem אלה deduci eleganter quibusdam constat à Rad. أرض quæ humilem ac depressum, amœnum ac conspectu gratum, stem gravem esse notat, quod ipsum de Terra dici

☉ (o) ☉

dici posse quis negabit? Vid. *Pocock, Not. Misc. p. 34, Hotting, Smegm. Orient. Lib. 1. Cap. V. p. 69.* Exempla jam alia sicco transimus pede, quoniam in *Hotting. Smegm, Or. p. 116.* & *Clar. Cellarii Tract. de Usu Ling. Arab. Etymologico Ordine Alphabetico conscripta ejusmodi vocabula, L. B. plura cognoscet.*

§. VII.

Satis itaque constat themata obsoleta, seu deperdita ex hac restitui Lingua commodè posse, quod & *Bochartus* asserit in *suo Phaleg. Lib. 1. cap. XV. p. 65.* his verbis: *Ad Hebrae Linguae perfectam cognitionem multò plus confert (Lingua scilicet Arabica) quam creditum est haëtenus; quod Hebraorum in Scripturam commentaria nocent, qui, quoties haeret calculus, ad hanc Linguam confugiunt, tanquam ad sacram Anchoram.* Idem *Dotiss. Waltonus* *Pref. de Bibl. Londin. p. 43.* & *Diss. de Linguis. Orient. p. 77. 78.* affirmat: *Maxima tamen, inquit, ejus (Arabicae Linguae) utilitas est necessitas ad Linguam Hebraeam & Sacra Biblia intelligenda, cum Hebraica Lingua, quae mutila & exigua ex parte in V. T. reliqua est, ex Arabica, quae adhuc integra, suppleri & disci possit: multa enim*

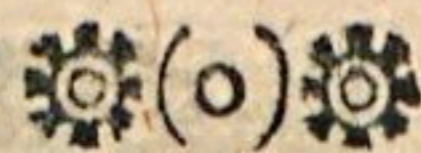

enim vocum Hebraicorum Radices Arabicae sunt, unde Hebraica vocabula, quae semel in V. T. Testamento occurrunt, ex consuetudine Arabici sermonis exponenda statuit Aben-Esra Comment. in Cant. Salomonis ob Linguarum affinitatem. Sic & Petrus Ravanelius Bibl. Sacr. p. 296. Adde, quod Aben Esra, referente Paulo Fagio, super Gen. I. 1. asserat אַלְמוּדִים idem significare quod altum vel supra; quae Etymologia caelo optime convenit: Id quod probat ex Lingua Ismaelitica, quae plurimum affinitatis habet cum Lingua Hebraea. Conf. hoc loco Noldii Concord. Particul. p. 1044.

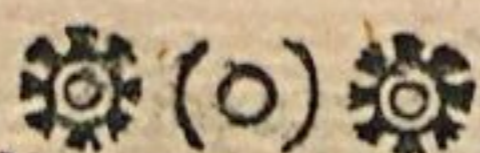
§. IIX.

Secundo hæcce Lingua integro inservit explicando Libro Jobi, quippè ubi frequentes sunt voces & phrasæ Arabismo debitæ. Ita enim Bochartus loc. cit. Arabismis referti sunt, ait, Scripture Libri Poetici, Jobi maxime, ut pridem observavit Hieronymus. Accedit ad hanc sententiam Hottingerus Smeqm. Orient. Lib. I cap. V. his verbis: Sanè nondum $\chi\theta\epsilon\varsigma \eta \omega\epsilon\gamma\chi\theta\epsilon\varsigma$ creditum, Jobum cum Arabica Lingua plurimam habere societatem, Hieronymi jam iudicium fuit Pref. in Daniel. quod

**

quod tanta nonnunquam Viri magni exceperunt reverentia, ut vel hanc unam ob causam dignam estimarint Linguam Arabicam, que foro Theologico commendetur. Vid. insuper Walton. loc. cit. & Verba Francisci Gomari, que recenset Hotting. Thes. Phil. p. 505. De Jobo jam, ejus Patria, numque Librum suum Arabicè scripserit, isque à Mose in Linguam Hebræam translatus sit, ut putant Hebræi quidam apud Genebrardum in Chron. p. 67. & Gregor Magn. Lib. 20. Moral. cap. 25. jam non differendi tempus erit, cum de ista re fusè scripserint Hotting. Thes. Phil. Lib. II. Cap. I. Sect. 3. Leusden. Phil. Hebr. Diss. VIII. & Clav. Hebr. in Job. p. 468. aliique. Præstat in præfenti asserti in medium proferre testimonia nonnulla. Cap. XVI. 15. vox קלף cutis, est merè Arabica, nempe جل (quod idem significat) à Rad. جل percussit lesitque in cute; Jobi itaque cutis percussa, ulceribusque lesa hoc ipso innuitur. Sic Cap. XXIV. 8. verbum רטב virescere, humidum esse; & Cap. II. 16. רטוב humidus, succiplenus, optumè redditur ex Arabico رطب humidus fuit, & رطب seu رطب humidus, virens, recens. Vocem porro יכבד Cap. XXXV. 16. & מכביר Cap. XXXVI. 31. unde Nomen כביר multus magnus, in solo reperies Jobo: Ecquid

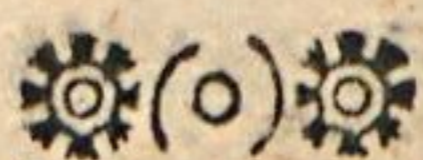
quid verò Arabibus usitatus formulâ istâ,
quæ in Magna Dei veneratione aut invoca-
tione, maximèque à præconibus Muham-
medicis ad plebem è pinnis dici solet: *الله
الله* *Deus Magnificus seu summus!* Thema
est *الله* *Magnus fuit, magnificet, magnum
predicavit &c.* Plures voces integrasque
Phrases, quæ Arabismum sapiunt, vide a-
pud *Hotting. Thes. Phil. Lib. II. Cap. I. Sect.
III. & Anal. Hist. Theol. Diss. VI.*

§. IX.

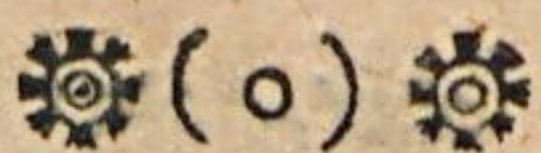
*Tertiò Ritus non solum, verum & Ce-
remonie Veterum, quarum passim in S. Con-
textu fit mentio, magnam ab Arabismo fœ-
nerantur lucem, id quod patet ex sequenti-
bus. Ezech. XXI. 21. mentio fit Oraculi sagit-
tarum, de quo Steph. Morinus diss. de Orac.
p. 199. ita loquitur: Rex Babylonie anceps quo
arma inferret & in bivio constitutus antè se vi-
deret Rabatham Ammonitarum & Jerosoly-
mam, consulit Deos suos, & ut vult Hie-
ronymus, utriusque urbis nominibus harum
Urbium duabus sagittis inscriptis eas miscet, &
in Pharetram cum fasciculo conjicit, ut ea
Urbs, cujus nomen prior educta sagitta pro-
ferret, prima oppugnaretur, quod Jerosoly-*

** 2

me

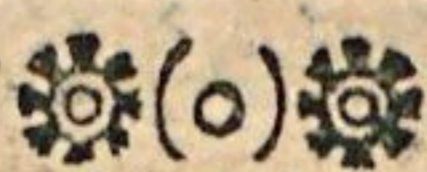
me iusto DEL iudicio contigit. Græci hoc Oraculum *βελομαντῖαν* dixere. Idem ferme mos erat apud Arabes & divinationis modus, quem vulgo *الانزلام* vocant. Cum suscipiendum esset alicui iter, vel aliud quidpiam magni momenti agendum, tres vasculo iuclusas consulere sagittas solemne habebant. Quarum *prima* *امر ذي رب* *jussit me Dominus*; *secunda* *نهاني رب* *prohibuit me Dominus*, inscriptum: *Tertia* vero nulla nota insignis erat. Unam harum manu extrahenti si illa occurreret, quæ juberet, a lacri animo pergere; si illa, quæ veta- ret, desistere; quod si tertia, reponere donec alia prodiret, consueverant. *Vid. Pocock. p. 329. & Hotting. Anal. Hist. Theol. p. 260. 261. ut Noldii Concord. Particul. p. 895. 896.* Aliud quoque sortilegii genus habes apud *Eundem Hott. Hist. Orient. Lib. I. cap. VIII. p. 269. 270.* Sic *Ezech. VIII. 14.* ait Propheta
וַיְבִא אֹתִי אֱלֹהִים פֶּתַח שַׁעַר בַּיִת
יְהוָה אֲשֶׁר אֵל הצפונה והנה שם
הנשים ישבת מבכות את התמו
Et deduxit me ad ostium porte domus Jehovæ, quæ est ad Aquilonem; ubi ecce mulieres sedebant, deflentes Thammuz. De quo apud Arabes plorandi ritu ipsoque Thammuz vid. *Gobii in Alfrag. Note p. 18. & Hotting. loco jam cit.*

cit. Videmus itaque ritus hosce ex Veterum
Historia Arabum cognosci optumè posse.

§. X.

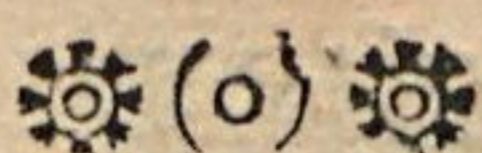
Quartò denique juvat nosse Linguam
Arabicam ad conciliationem & explcationem
Homonymorum, quæ varias interpreti moras
injacere possunt, & à doctissimis interdum
non satis attenduntur. Rem exemplis de-
clarabimus. Vox **נפש** Hebræis non *Ani-*
mam tantum, sed & *corpus*, idque *exani-*
me, *Hagg. II. 14. Levit. XIX. 28 & XXI. 1.* de-
notat: Arabibus eadem voce **نفس** *Ani-*
ma & *corpus* exprimitur. Illis porrò **נא**
est *dare* & *accipere*, hinc non malè Eru-
diti opinantur, Hebraicum **לקח** inde & ob-
tinuisse significationem hancce, eaque pro-
pter, cum *Pf. LXVIII. 19.* legatur **לקחת**
מתנות *Accepisti dona*, Arabem non so-
lum haud incongruè transtulisse **واعطى**
وواهب sed ipsum Apostolum *Eph. IV. 8.* per
ἔδωκε δώματα, & ibidem Arabem **وواهب**
وواهب & *dedit dona*, expressisse. Lo-
cum adhæc *Mich. V. 2.* coll. cum *Matth. II. 6.*
ubi circa vocem **למשל** magnæ moveri solent
controversiæ, explanatum vide apud *Pocock.*
Not. Miscell. cap. 2. & alios.

§. XI.

Addimus jam quædam de variis *V. T. Versionibus Arabicis*. Proclerunt autem translationes vel Universales, totius nempe *V. T.* vel particulares, quorundam duntaxat Librorum. Prostat *Universalis* 1.) *R. Saadia*, qui *הגאון* audit, de qua *R. Gedalias* in *Schalsch. Hakkabb.* p. 38. scripta ejusdem recensens ait: *ופי התורה ברשון ערבי ומביאו י עזרא בפרש' הראשון*. (*Raf Saadia*) *translulit etiam legem in Linguam Arabicam, quam adducit Aben Esra in Parascha Bereschit, Vid. & conf. Dar. Gans in Zem. Dav. P. 1. p. 52. De hac Saadiæ paraphrasi Erpenius quoque pref. in Pentat. Arab. loquitur: Saadias Gaon Judeus undequaque doctissimus omnes V. T. Libros in gratiam suorum longè lateque per universum Imperium Saracenicum in Asia Africaque dispersorum in sermonem olim transfudit Arabicum. Conf. & hoc loco Walton. Diss. antè cit. p. 79 80. 81. ut & Petri Dan. Huetii Lib. de Clar. Interpr. p. 131. seqq. 2.) Alia elegans apud Arabes Christianos nata, cujus exemplar primum in Bibliotheca Francisci Savari de Breves extitisse, post verò Bibliothecæ Regiæ Parisiensi insertum asserit Hotting. Thes. Phil. 1. cap. III. p. 267. Inter *Particulares* translationes extat*

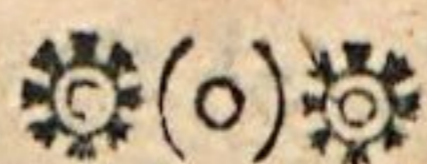

extat *Thomæ Erpenii Pentateuchus*,
operâ Judæorum Maurorum confectus, de quo
quid ipse senserit Auctor ex præfatione ejus
colligere est. Alium *Ibn-Sinæ Pentateuchū*
asservari in Bibliotheca Laurentiana ait *Hot-
ting. loc. cit.* asserente idem *Walton. loc. sepius
cit.* quorum primus & sub finem Geneseos
fabulam de Esavo, & Ægyptiis adjectam,
plurimisque in locis mendosè maleque ver-
sum esse, ostendit. *Paraphrasis Psalterii*
prodiit 1. *Romana* à Victorio Scialac Ac-
curensi & Gabriele Sionita Edeniensi, Ma-
ronitis è monte Libano cum Versione Lati-
na Romæ 1614. edita. 2. *Nebiensis*, quæ sa-
tis mendosa deprehenditur. Tacemus jam
Ægyptiacam & Syriacam à Nebiensi ad *Ps.
XIV. & LXXXIV.* allegatas. *Conf. & h.l.R. Si-
monis, Hist. Crit. V.T. Lib. II. cap. XVI.*

§. XII.

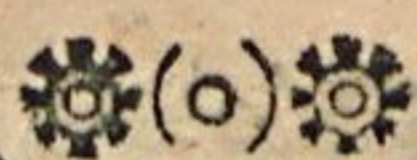
Cernitur II Usus haud exilis in *S. Con-
textu Novi Testamenti*, cujus Versio-
nis editio gemina nobis innotuit potissimum,
Romana videlicet, & Erpenia, quarum po-
strema cuivis satis erit cognita atque perspe-
cta. *Primò enim multa illustrantur loca &
explicantur*; v.g. 1. *Joh. V. 21.* Φύλαξατε ἐ-
αυτὸς ἀπὸ τῶν εἰδώλων, *cavete vobis à Si-
mul-*

mulacris, eleganter reddit Arabs: أحفظوا
 أنفسكم من عبادة الأصنام *custodite*
vosmet à cultu Idolorum. Ita Rom. III. 28.
 ubi in fontibus est: λογίζομεθα ἔν πιστει δι-
 καινοῦ ἀνθρώπου, arbitramur igitur fide
 justificari hominem &c. Arabs habet:
 فنعلم الآن ان الانسان انما يتبرر
 بالايثار. Certo igitur nunc scimus quod ho-
 mo duntaxat justificetur per fidem; Idem
 Matth. VI. 11. τὸν ἄρτον ὑμῶν τὸν ἐπίσσιον pa-
 nem nostram quotidianam, nervosè atque
 Emphatice interpretatur ita: خبزنا كافنا
 panem nostram sufficientem, seu ut Syrus
 effert: لدمنا؟ panem indigen-
 tia nostra, i. e. quantum ad sustentationem
 nostram sufficit, quantumve indigemus.
 Vid. Dilherr. Eccl. Sacr. dict. XI. p. 46. Alia
 jam hujus rei proferre exempla supersede-
 mus.

§. XIII.

*Secundò Paraphrastes hicce nunquam
 sine eleganti aliqua formula librum aliquem
 auspiciatur & claudit. Initio plerumque
 hoc voto felix rei auspiciam precatur:*
 باسم الاب والابن والروح القدس
 احدث

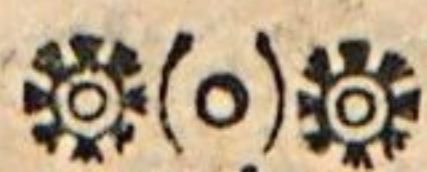

In Nomine Patris , Filii
 & Spiritus Sancti, Dei Unius ! In fine
 cujuscunque Libri subjungit breve quasi &
 succinctum; Evangelistæ aut Apostoli curri-
 culum vitæ , additis variis scitu dignissimis,
 ut ex clausulis Evangelistarum, quarum duas
 jam subjungemus , claret : 1.) *Matthæi*:

كامل نسخ بشارة صهي الرسول
 وكان كتبها بارض فلسطين
 بالهام روح القدس عبرانبا بعد
 صعود ربنا يسوع المسيح بالجسد
 الي السماء بثمان سنين في اول
 سنة من ملك اقلوديوس قيصر
 ملك الروم: والمجد لله دايما ابدا:

*Absolutum est exemplar Evangelii Matthæi
 Nuntii, & scripsit illud in Terra Palestina du-
 ctu Spiritus Sancti Lingua Hebræa, post ascen-
 sionem Domini nostri Jesu Christi corporalem
 in caelos Anno 8. à Regno Claudii Caesaris Re-
 gis Romanorum. Sit Gloria DEO perennis in*

كملت بشرة يوحنا *Johannis* 2.) *Secula!*

بن زبدي الرسول احد الاثني عشر كتبها باليوناني لاهل مدينة

افسوس بعد صعود ربنا الي

السماء بالجسد بثلاثين سنة في مملكة

تبرون ملك الروم وكتب

بكتباها الاربعة الا ناجيل المقدسة

اربعة اذهار الحياة واماجد لله

Absolutum est Evangelium دائما ابدا

Johannis Filii Zebedei Apostoli unius è du-

decim, scripsit id Lingua Graeca populo Ur-

bis Ephesine post ascensionem Domini nostri in

cælos corporalem Anno 30. Regnante Nerone

Rege Romano. Et absolutum est in absolutio-

ne quatuor Evangeliorum sanctum quadruplex

flumen vite. Gloria sit Deo perennis in Secu-

la! Vides, quantâ elegantiâ epiphonema-

ta singulis adjecerit Paraphraſtes. Plura

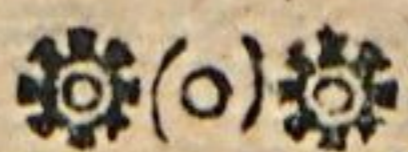
habentur in ipſo Kirſtenio qui Vitas Evange-

liſtarum Vratiſlaviæ A. C. 1608. edidit, &

apud Hotting. Anal. Hiſt. Theol. à p. 275. uſque

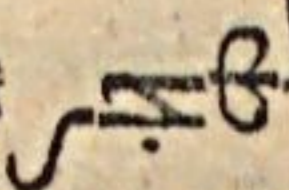
ad 281. ubi & Uſum harum Verſionum E-

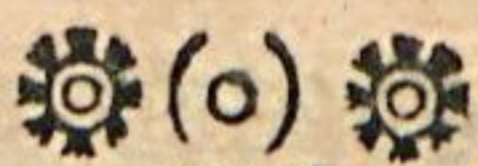
lenchti-

*lenchticum & Exegeticum. à p. 265. ad
282. clarius paulò cognoscere licet.*

§. XIV.

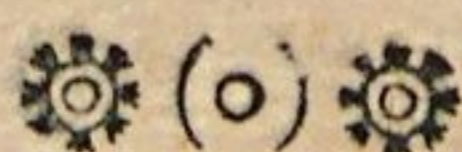
Videamus jam III. quantam hæc Lingua
Theologiæ Historiæ facem accendat.
Quantum enim est, nati Muhammedismi tem-
pora ostendere posse, dogmata, variosque
ritus ac Ceremonias ejusdem, statum Chri-
stianæ Ecclesiæ ab Orientali Anti-Christo
infestatæ, ipsiusque Anti-Christianismi Ori-
entalis rationem, nosse; scire quoque, un-
dè agyrta iste Muhammed sua derivet incu-
nabula, qualem & undè sibi religionem cu-
derit, quid Alcorano demandaverit, qua-
re à Coreis chitis & Meccensi Magistratu
Meccâ ejectus Medinam se contulerit, (quam
fugam vocant Arabes) quos hostes
devicerit, quos subruerit, quos successores
reliquerit, quæ inter Muhammedanos Sectæ
prodierint, & quæ sunt alia ejusmodi scitu
necessaria! Cuncta hæc undè cognosces ac-
curatius, quam ex ipsissimis Arabum mo-
numentis Historicis? quorum celebriora
sunt *Saidi Patricidis Historia* à tœdere A-
dami ad Annos fugæ Muhammedicæ, & *El-
macini Historia Saracenicæ*, de quibus, ut
&

& aliis vid. Hotting. *Hist. Sac. Sec. X. Sect. I.*
p. 34. seqq. & *Smegm. Orient. Lib. III. part. II.*
Cap. 2. p. 71. seqq. Ubi & plura scripta reperi-
es Theologica ab Arabibus edita, quæ
Theologiæ quoque Practicæ, Polemicæ
ac Dialecticæ inserviunt, quorum usum
jam sigillatim ostendere brevitatis studio,
cum jam cuivis innotescat facile, prohibe-
mur.

§. XV.

Jam in *JURISPRUDENTIA* an
commodi quid afferat notitia Lingvæ Arabi-
cæ dispiciemus. *Erpenius Orat. de Ling. Arab.*
p. 33. Libros, ait, morales, politicos & Legales nec
paucos habent Arabes nec exiguae molis. Hinc &
Wasmuth. Paren. ad Gram Arab. Sufficiat igitur,
inquit, dixisse Jcto quidem tam commendatam
esse debere Linguam Arabicam, quam commen-
datione dignissimum est, Leges, instituta & placi-
ta tot Orientis Sapientum, adeoq; justitiam i-
psam totius Asiae atq; Africæ & magni illius Im-
perii Saracenicæ cum Romano & Patrio Jure
conferre posse, quæque inde Patriæ suæ ac civium
saluti accommodata sint, prudenter ac salubriter
nosse attemperare. Quadrare quoque huc vi-
dentur, quæ habet *Dillherrus Disput. Acad.*
Tom.

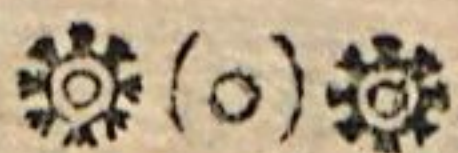
Tom. II. p. 76. 77. Etiam si curiosum fortè quibusdam videtur, in ea, quæ multis abhinc seculis & locis quam maximè difficilis, acta fuerunt, inquirere: Nos tamen infantis potius quam hominis studiosi esse existimamus, ea, quæ ante nos gesta sunt, ignorare: Præsertim si vel aliorum Scriptorum mentem inde melius possimus percipere, vel vitam nostram instituere melius. Inter ista meritò referimus σκοπελισμὸν cuius L. 9. ff. de Extraord. Crim. Ulpianus meminit. Lex est ista: Sunt quedam, quæ more provinciarum coercionem solent admittere, ut puta in provincia Arabia σκοπελισμὸν crimen appellant, cuius rei admissum tale est: Pleriq; inimicorum solent prædium inimici σκοπελίζειν i. e. lapides ponere, indicio futuros, quod si quis eum agrum coluisset, malo letho periturus esset &c. Locus extraordinarii huius criminis fuit Arabia, nimirum Petraea. Reliqua legantur in ipso Auctore. Constat hinc, expositionem huius Criminis non aliundè magis, quam ex Historia peti posse Arabica. Plura qui de Usu hocce volet, adeat Erpenium, qui hac de re varie differit in suis Orationibus, & Pocockium Or. cit.

J. XVI.

Arabum porrò Literaturam ex *MEDICINA* quoque haud exilè obtinuisse nomen, jam in vulgus notum est. Optimam quippe Medicorum cognitionem è Scriptoribus Arabum Medicis, quibus superbiit ista Regio, esse petitam, quis ignorat? Sic tempore Mustarschedæ excelluit inter Medicos *Abu - Zelt Omniades*, teste *Juch. f. 149. a.* Celeberimustamen fuit *أبو علي ابن سينا* *Abu - Ali Ibn - Sina*, qui vulgò *Avicenna* vocatur, ab Andrea Alpago Latinè versus vitamque ad annum 155. produxisse perhibetur; scripsit is *Canones Medicos*, de Medicamentis simplicibus, & plura, quæ recenset *Hotting. Hist. S. N. T. Sac. XI. Sect. II. p. 261.* Vid. h. l. *Huerius Lib. de Clar. Interpr. p. 184. seqq.* Ad palatum hoc loco *Petri Kirstenii Vratislaviensis* sunt verba, quæ habet in *Præf. Gram. Arab. Cum ad Medicinæ praxin accederem, en invenio & multos scriptis ac voce suis Præceptores meos hæc & similia proferre judicia: qui Medicus bonus vult fieri Practicus, bonus necesse sit Avicennista; (sic enim illi loquebantur) itemque cum Medici alicujus, qui ad opera praxeos accedere vellet,*

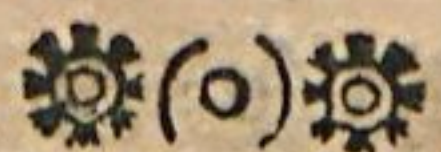

vellet, fieret mentio, audiui non raro à pre-
stantissimis Medicis antiquis quæsitum fuisse:
Estne bonus Avicennista? quod cum af-
firmaretur, responsum fuisse ab ipsis: ergo ne-
cessario erit bonus practicus. Hæc ille.
Confer. Joh. Elichmanni Epist. de Usu Lingu.
Arab. in Medicina, Jene anno 1636. impressa.
Multum quoque studium Medicum ^{أبو}
^{سین} Ibn-Raschid, i. e. Averroi, Avi-
cennæ Æmulo debet, Cordubensium Medi-
co ac Philosopho illustri, qui & Scholia in
Institutiones Medicas Ibn Sina conscripsit, &
cui Anni attribuuntur 135. Vid. Buch. A. C.
1145. & Hotting. loc. cit. Alharithium Ebn
Chaldanar' ^{عزقن} ^{العرب} ^{طبيب} dictum,
& ipso Muhammede antiquiorem fuisse,
ait Pocock. loc. cit. Præter hos floruere maximè
Muhammed filius Zacharie, Ibn-Abi
Zadeck, Ibn-Omar samarcandus,
Mahmud Ibn-Zain, Masud Ibn-Haci-
moddini, Alhosna, & complures alii,
quorum nomina & scripta recensentur in
Hotting Smegm. Orient. Lib. III. part. II. p. 212.
seqq. & Wolsf. Justi Chron. Med. p. 96. seqq.
Sunt & inter Manuscripta, quibus gloriatur
Insignis hujus Academiae Bibliotheca Pauli-
na, Libri non pauci ab Arabum Medicis
con-

conscripti & Latinè versi , prout claret è *Catalogo MS. à B. Fellerò edito*. Multi quoque Arabes Græcorum Libros Medicos transtulerunt in Linguam sibi vernaculam ; notisque illustrarunt , qui minimè contemnendum Medicinæ Studiosis præbent usum, quod ipsum nostrates Medici hoc sæculo illustres testati sunt, quos inter haud postremus *D. Guernerus Rolfincius*, Medicus quondam Jenensium Celeberrimus, qui, præcepta Medica tradens atque inculcans è Cathedra aliiis, multa, quinimò plurima, ipsissimis Arabum verbis declarare atque illustrare haud erubuit. Ita & *Erastus de causis morborum pag. 99. Arabibus deberi, ait, restitutionem Medicinæ in Europa*, teste *Hottinger. Anal. pag. 292. seqq.* Tacemus sæpè citatum *Jac. Golium & Petrum Kirstenium*, Medicum Vratislaviensem, cum quantis sumptibus literas Arabicas fundi curaverint & varia Opera ediderint, satis innotuit, & alios.

§. XVII.

Ultra hæc *PHILOSOPHO* quoque Sermonis hujus notitiam fructum præbere utilitatis, persuasissimum est. Musas enim Philosophicas ab Arabibus præ cæteris excul-

excultas scimus. Ita κατ' ἐξοχήν Philosophus
audit يعقوب ابو يوصف بن اسحق الكندي
Jacobus Abu Joseph, Filius Isa-
aci, Cendæus. Æmulus hujus erat ابن
راشد *Ibn-Ra-schid*, cui successit *Ibn-*
Chalican, (quem *Sionita de moribus Ori-*
ent. p. 281. Celeberrimum omnium Ara-
bum fuisse Philosophorum asserit,) aliique
quam plurimi. Libri aliquot *Aristotelis A-*
rabicè adjectis Scholiis extant, qui *Avicen-*
ne tribuuntur à nonnullis, quippè qui
Medicus non solum, verum & Philosophus
Arabes inter ad maximam laudem insignis
audit. De quo imprimis *Pocockium in Or.*
cit. consule. Habere suas hac in re partes vi-
dentur verba *Ludovici Vivis de caus. corrupt.*
Art. Lib. 5. p. 179. Sed enim vero neque hac ipsa
Aristotelis Volumina (de *Physica*, prima *Phi-*
losophia, *Cælo* & *generatione*) potuerunt in-
telligere, primùm propter lucutionem astrictam
& ex brevitate obscuram: hinc propter intri-
catas & obliquas sententias: tum etiam ob im-
modicas subtilitates, quibus *Aristoteles* plerum-
que non exacuit ingenia, sed perturbat & fran-
git, tenebrasque & hallucinationem inducit a-
ciei mentis, dum conatur minutias quasdam sub-
tilissimas

***

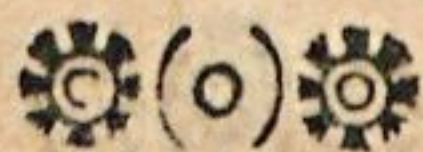
tilissimas ostendere & inuiles per se, & que in-
 uentionem obtutus ingenii subterfugiant ac fru-
 stentur: non aliter quam si fila monstrare quis vel-
 let rudentum illius navis quam Myrmecides fa-
 bricatus est, apicula contectam: vel dispan-
 etiunculas Iliados, qua nuce capiebatur. Ta-
 les sunt illius Libri, Græcè quidem ut ab eo sunt
 perscripti, nam Latinos ita legimus, ut a-
 nigmata audire Te credas, non planum sermonem
 atque explicatum, quales inter se homines
 consueverunt usurpare. Dicit aliquis grave
 incommodum, sed ideo tolerabile, quod adjuve-
 mur bonis interpretibus ac explicatoribus ab A-
 rabilia usque accitis: quibus tandem? Versio-
 ne Arabica & Commentariis Aben-Rois,
 quem Philosophi de nostra Schola, qui post eum
 scripsere, ita sunt amplexati, ut penè Autho-
 ritati Aristotelis adequarint &c. Sed merè
 sunt Ironica, ut è præcedentibus videre li-
 cet, quæ legas in ipso Autore & apud Hottin-
 gerum Hist. Sac. N. T. Sæc. XII. In con-
 trarium nobiscum propendet Gerard. Joh.
 Vossius præf. in Lib. de Idol. Gentil. Arabes, ra-
 tus, Philosophos Aristotelis mentem longè sa-
 gacius perspexisse, quam Græcos vel Latinos.
 Præter Avicennam & supra notatus Ibn-
 Chalican Rhetoricam LXX. Librorum, Com-
 mentarii instar in Aristotelem, conscripsisse
 dicitur.

dicitur. Sic & Scholia quamplurima in Aristotelis opera, & scripta permulta Philosophica Arabum tradit *Hotting. Smegm. Orient. loc. cit. p. 219. seqq. & Anal. p. 253. seqq. Conf. & hoc loco Huetius de Clar. Interpr. p. 154. seqq. & 178. seqq.*

J. XIIX.

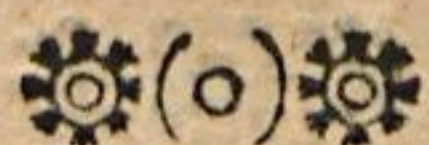
Mec minus in *ASTRONOMIA* celebrata in vulgus Laus Arabum semper. Hinc quoque isti studio Lingua hacce quaestuosissima cernitur, sine cujus cognitione quid Zenith, quid Nadir, Azimuth, Almukantarrath aliaque ejus generis voces sibi velint, ignoramus, nisi alieno vitulo arare velimus. Autor *Zemach David Albatenum seti Muhammedem Aractensem Tabularum Astronomicarum inventorem* statuit. Inter omnes tamen Arabum Astronomos *Muhammed Fil. Ketiri Ferganensis* (qui vulgo *Alfraganus* dicitur) Arithmeticae & calculi Astronomici solertiã adeo excelluit, ut *الْحَاسِبِ* *Computator* cognominatus fuerit, dicente *Golio*, qui ejusdem *Elementa Astronomica* Latine & Arabicè adjectis Notis edidit. *Thebit ben-Cora* item & *Alfarabium* Astronomos fuisse haud infimi ordinis
affir-

affirmat *Hotting. Hist. Sac. N. T. Sec. XI. S. II.* quo loco & alios qui de Instrumentis Astronomicis, item de Planisphæriis, Astrolabio, Calendariis &c. scripsere Arabes, ordine recenset. Historiam insuper, quam habet *Juch. p. 148. b.* de diluvio, quod Astronomi tempore Mosta-læ, filii Mostadheri Chalifæ, prædixere; ut & nomina Schematum cœlestium, Stellarum, Mensium atque dierum &c. vide apud *Jam. cit. Ant. Anal. p. 310. seqq. & Hist. Sac. N. T. Sec. XII. p. 199.*

§. XIX.

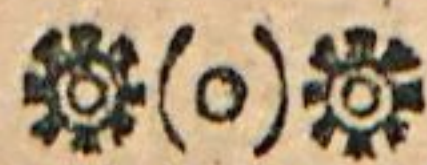
Cæterum & OPTICÆ, ARITHMETICÆ, GEOGRAPHIÆ, GEOMETRIÆ ac MUSICÆ operam dedisse Arabes, eorum hac de re monumenta testimonium dicunt, ut sunt *Commentaria in Libros Opticos Aaseni Ibn - Haitem Basrensis; Ptolomæi Libri V. Optici. Chejamii Algebra Cubica; Ibn-Ibrahim Demonstratio Regule falsi. Geographus Nubiensis; Geographia Abulfedæ, quam Latinè interpretatus est Schikardus. Thebit Ibn - Cora problemata Geometrica; Ibn-Serri de dimensione & Sectione Sphæræ. Alfarabii Liber de proportione Musica.* Hæc & alia ejus generis scripta

Scripta recenset *Hotting. Smegm. Or. Lib. III.*
P. II. Quidni igitur in hisce quoque studiis
ullum hinc nobis operæ pretium speremus?

§. XX.

HISTORIARUM nihilominus alu-
mnum ad acquirendam hujus Linguæ noti-
tiam vel unum hoc excitabit, quod absque
ista in Græcorum pariter atque Latinorum
scriptis sæpius impingat. Nescit enim quid
خليفة *Hegira*, مملوك *Mamluk*,
Chalifa, سر قپون *Scherif*,
Saraceni, مستفي *Musti*, وزير *Vezir*,
Muhammed aliave ejus farinae vocabula sibi
velint vel undè descendant. Ipsum quo-
que non parum moratur, quando mentio-
nem injici observat diversarum Ærarum
(quam ipsam vocem ab Arabico هجرة deri-
vant ineptè Linguæ hujus imperiti) seu Epo-
charum; talis est الهجرة *Epocha Hegira*, seu
fugæ Muhammedicæ; والكفر فبين *Epocha*
Alexandri Magni; الشهادة *Epocha*
الطهرين *Martyrum Sanctorum* seu Dio-
cletiana. Extant varia Historiographorum
tam Universalium quam particularium scri-
pta

pta apud *Hotting. Smegm. Orient. Lib. III. P. II. à pag. 267. ad 271.* quorum jam non est narrandi locus.

§. XXI.

P O E S E O S tandem haud ignaros deprehendimus Arabes. Multi enim Chalifæ & Reges Poetæ fuere celebres atque felices. Sic *Abulhasenus*, qui cum à fratre *Mustarschedo Billa Chalifa* esset captus, carminibus gratiam ejus ambiit. *Talaajum* quoque ut & *Mostanghedum* carmina reliquisse Posteritati, testis est *Hotting. Hist. Sac. N. T. Sec. XII.* Prægrandem insuper Poëtarum numerum vide apud *Eundem, Smegm. Orient. Lib. III. P. II. à p. 262. ad 267.* Haud postremi inter illos fuere *أبو العلاء أحمد بن عبد الله ابن سليمان* *Abu'lo-la, Ahmed, fil. Abdalla, fil. Solimân,* cujus varia Carmina *Golius* edidit; & *أبو اسمعيل الطغرائي* *Abu-Ismael Tograi,* cujus carmen eruditissimum. *لامبة الحجم* dictum, notis illustratum operâ *Ed. Pocockii Oxonii 1661* prodiit. *Καλλιγροφίας* denique studiosissimi sunt Arabes. Ad majorem enim Scripturæ venustatem

tem

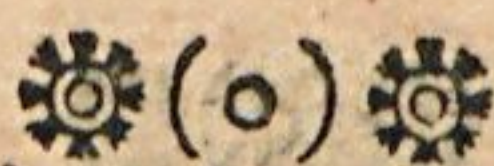

tem multi peculiare quosdam nexus Lite-
rarum & ductus excogitarunt, ut sunt
Abu - Ali Ibn - Mocha, *Ebnobvoba*,
aliique. Diversa Scripturæ genera vide in
Gram. nostra p. 6. 7. Alios eruditione cele-
bres mittimus in præsentis. *Vid. & h. l. Steph.
Morin. Exercit. de Lingua primeva, p. 435.*

§. XXII.

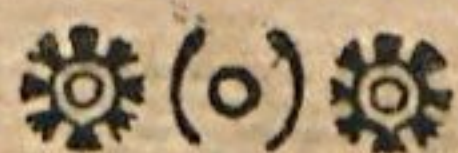
Vides ex his, *L. B.* magno Usui multis
in rebus esse Linguam Arabicam nosse. Et
sanè ipsa Arabia quid est aliud, quam vivum
Musæum, tot proceribus & antesignanis re-
fertum Literarum? Floruere quippe ibidem
Academia varix, *Marocci* nempe, *Fessa*,
ubi Bibliothecam fuisse asservatam, in qua
32000. Libri, asserit ex aliis *Waltonus* *Dist. cit. p.
77. Hubedæ, Constantina, Tuneti, Tri-
poli, Sigillmessæ, Alexandria, Cairi,
Basora & Cusæ*; (de quibus *Joh. Leonis
Africa*) florere artes, & scientiæ per annos
ferè Sexcentos, cum regnaret apud nos fœ-
da barbaries & literatura omnis esset pror-
sus extincta, dicente *Bocharto in Phaleg. Lib.
I. cap. XV.* Florent hodiernum Scholæ illu-
stres & studia, ceu illi testantur, qui è Regio-
ne ista bello capti ad nos redeunt. Pauca
hæc *B. L.* æquo animo accipe, boni consule
no-

nostrisque conatibus fave, reputans nobiscum
illud Seneca, quod habet Epist. 64. *Etsi o-*
mnia à veteribus inventa essent, hoc tamen sem-
per novum erit, usus & inventorum ab aliis sci-
entia & dispositio. Restat, Deo immortali
gratias] persolvamus debitas, quod sua Cle-
mentia ac Gratia nos hoc in stadio adjuvare
voluerit. Faxit Summus rerum Arbiter at-
que stator, ut hæcce qualia qualia vergant in
Nominis sui SS. Gloriam, nostrum item &
Ecclesiæ suæ emolumentum quàm maxi-
mum, per Christum Dominum nostrum! Ne-
que in alio universum vitæ nostræ genus æ-
que, quàm concinendis divinis laudibus
fundendisque precibus ac votis versabitur.

والحمد لله وحده

SUPER-

SUPERPONDIA.

I.

Muhammedani Hagareni vocantur non ab Hagare ancilla Abrahami, sed quasi *الاجريين* juxta *Elmacinum Histor. Sarac. & alios.*

II.

Saraceni dicuntur non à Sara, nec à *ساره* sed potiùs ab Arabico *سرق* furatus est.

III.

Alcoranus multa habet contradictoria.

IV.

Alcoranus mendaciis atque figmentis scatet.

V.

Muhammedani non planè contemnenda

❁(o)❁
temnenda de nostra Religio-
ne statuunt.

VI.

Messiaë nomen apud Arabes ve-
nerabile est ac frequens.

VII.

Dialectus Turcica ab Arabica
differt ut Gallica à Latina.

IIX.

Primum Corani Caput à Mu-
hammedanis tanti æstima-
tur, quanti nos Orationem
Dominicam facimus.

IX.

سر اسكندر Seraskir videtur
compositum ex Arabico سر اسكندر
Dux, Princeps; & Turcico
سر اسكندر Exercitus.

Fuga

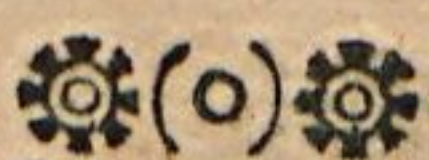
Fuga Vacui.

Excerpta Epistolæ D. Jordani
Edenii ad V.C.D. Joh. Henr. Hot-
tingerum, quæ extat Smegm.
Orient. L.I. p.3. seqq.

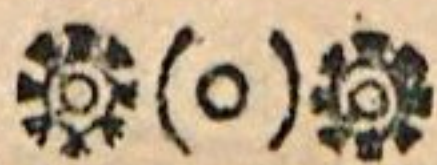
QUOD superioribus seculis Lite-
rarum studia, vel neglecta
prorsus fuerint, vel certè minus fe-
liciter culta, duo cum primis ef-
fecisse mihi videntur; pretium e-
arundem haud rectè estimatum,
& via, partim incerta, partim
nimium difficilis, qua ad erudi-
tionis metam hominibus istis erat
ince-

☉(o)☉

incedendum. Atque prius quidem illud malum non tam frequentior armorum usus pepere-
rat, atque toto mundo sæviens Martis crudelitas, quàm detestanda illorum, qui sacra pariter & profana sui juris fecerant, socordia atque ambitio, quæ major haud dubiè orbis calamitas censeri debet. Cùm enim illi non modo rudes ipsi plerumque fuerint, sed & dominationi suæ tanto melius cautum viderint, quanto crassior hominum mentes occuparet cecitas, haud mirum est, literas tum sensim contemni ceptas, atque adeò paucos fuisse, qui ad illas animum appulerint. Sed & isti, quibus de meliori luto præcordia erant,
huc

• huc conversi nullum invenire potuerunt idoneum ducem, unde quidam in ipso statim limine substiterunt, quidam majora ausi, post longas molestias nihil minus, quam quod quaesiverant, sunt assecuti. Ut enim ad summam miseriam nihil amplius deesset, Scholas simul fastus & adulatio invaserant, quibus factum est, quod veri sapientiae fontes primum neglecti fuerint, mox sprete, tandem quod malorum caput erat, severe prohibiti: contra autem somnia, fabulae, & quidquid tandem futitium disputationum, quod vel ad ostentandas ingenii vires, vel superstitionem confirmandam pertineret, tanquam divina oracula dispen-

discipulis obtrusa &c. Inter varias verò hæc
reliquarum disciplinarum vices, duriorē longē
sortem expertæ sunt Orientales Linguae, utpote
quarum studium usque ad nostra penè tempora,
è Christianorum Scholis vel exulavit prorsus, vel
ab oppido paucis susceptum est &c. Totum igitur
illud, quantum est, clementiæ divinæ debetur, quod
superiore seculo, hi orientis Thesauri in orbem
nostrum fuserint inveci &c. Nemo sanioris ju-
dicii erit, quin ad primè necessariam, Theologò
presertim judicet, non modo tantam Hebræe
Linguae notitiam, ut textum sacrum resolvere,
intelligere, atque sic ex ipsis fontibus sensum erue-
re queat; sed & aliquam reliquarum Orien-
taliùm, quarum insignis, in locis scripturæ dif-
ficilioribus, usus vel mediocriter doctis satis est
manifestus. Arabum scripta quod concernit,
quanto illa recentius in nostrum hunc orbem in-
troducenda sunt, tantò minus vulgò hucusque inno-
tuerunt, quo fit, ut de illis pauci adeò sint sollici-
ti. De usu eorum dubitare facile non potest,
qui populi istius ortum, mores, gesta denique
vel mediocriter novit.

9
4
3
5
2
5
2

Quotusquisque

R.

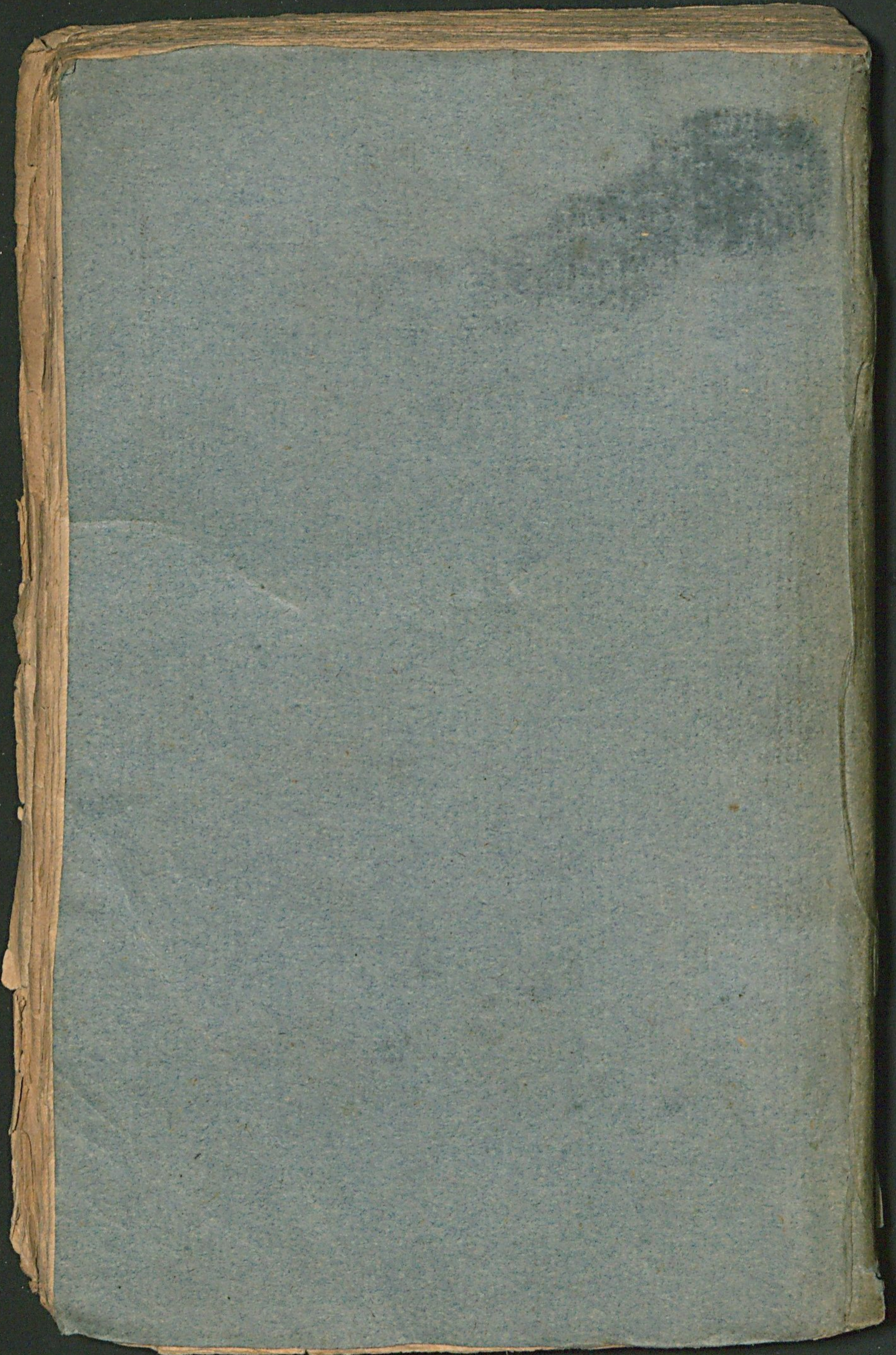
Rex
Ridere

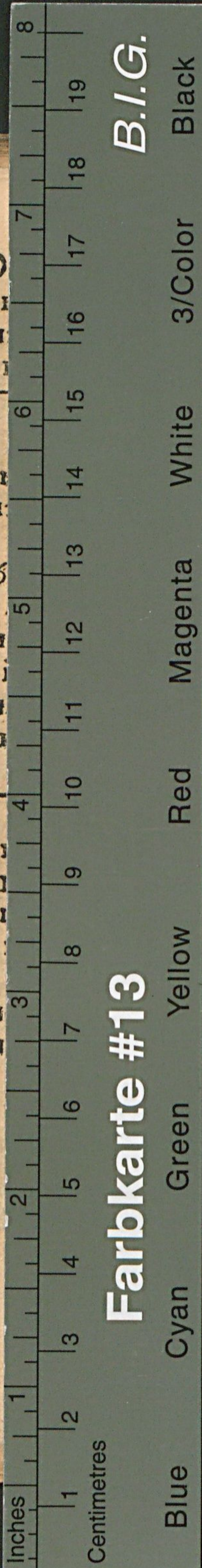
20
is.
e-
a,
L.
.
is.
2.
يا

50 A 12
N 1,39

+26 177 18

V077

21

Q. D. B. V.

FRUCTUS
LINGUÆ ARABICÆ,

utæ Facultatis Philosophicæ
indultu,

ERTATIONE PHILOLOGICA

in
ALMA LIPSIENSI

H. L. Q. C.
ostendit

ac
II. Decembr. A.O.R. M DC XCII.
publicæ *συμφιλογέντων* disquisitioni

submitit
P R Æ S E S
JOH. DAVID Schieferdecker/
Weisenf. Misn.

R E S P O N D E N T E
IANNE-MARTINO Schmid/
Coburgo-Franc.

Auctior edita Anno M DC XCV.

18.